Dosarul:nr.2ai-267/24 Judecător: Guțan Vitalie
2-24051822-02-2ai-02082024

D E C I Z I E

31 octombrie 2024 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău

Având în componență:

Președintele completului , judecătorul Marina Anton

Judecătorii Olga Cojocaru și Natalia Mămăligă

examinând apelul declarat de *****împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Central din 17 iulie 2024, în cauza civilă prin care s-a respins cererea introductivă a creditorului *****privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul S.R.L ”OL Electronica”,

c o n s t a t ă:

La data de 14.05.2024, creditorul *****a depus cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului S.R.L ”OL Electronica”. În motivarea cererii invocă că, S.R.L ”OL Electronica”, la situația din 23.04.2024, conform contului curent generalizat al contribuabilului, înregistrează restanță la bugetul public național în sumă totală de 10 499,28 lei, constituită din: -creanțe chirografare de rangul III (plați de bază) - 150,90 lei; -creanțe chirografare de rangul VI (majorări de întârziere, amenzi) - 10 348,38 lei. Susține că, restanța față de Bugetul Public Naţional s-a format în baza dărilor de seamă prezentate de către contribuabil: Forma TAT-Q7 pentru T/3/2007, Forma IRV06 pentru L/11/2007, precum şi în temeiul Deciziei de încălcare a legislației fiscale nr.342/592 din 04.12.2007, obligații care până-n prezent n-au fost onorate de către debitor.

Menționează că, în scopul asigurării încasării restanței şi aplicării măsurilor de executare silită, *****a efectuat interpelări la instituțiile abilitate, în rezultatul cărora a fost întocmit actul de carență nr.26-20/3-29-79227 din 24.04.2024.

Afirmă că, temeiul apariției creanțelor fiscale în mărime de 10 499,28 lei constituie obligațiile fiscale formate în baza dărilor de seamă prezentate de către contribuabil: Forma TAT-07 pentru T/3/2007, Forma 1RV06 pentru L/l 1/2007, precum şi în temeiul deciziei de încălcare a legislației fiscale nr.342/592 din 04.12.2007. Termenul de executare a creanțelor fiscale a devenit scadent la: - în baza dării de seamă Forma TAT-07 pentru T/3/2007 scadentă la 31.12.2007; - în baza dării de seamă Forma IRV06 pentru L/l 1/2007 scadentă la 31.12.2007

Decizia asupra cazului de încălcare a legislației nr.342/592 din 04.12.2007 scadentă la 05.01.2008.

Mai indică că, în adresa debitorului S.R.L ”OL Electronica” a fost remisă notificarea nr. 26-20/3-10/31692 din data de 27.02.2024, prin care s-a solicitat respectuos achitarea restanței față de bugetul public național, iar în cazul existenței unuia din temeiurile de intentare a procedurii de insolvabilitate, urmează să depună cererea introductivă în termen de 10 zile de la recepționarea prezentei notificări.

Evidențiază că, notificarea menționată a fost expediată la sediul debitorului S.R.L ”OL Electronica”: mun. Chişinău, str. Vasile Lupu nr.89, of. 14, aceasta fiind lăsată fără examinare şi răspuns, ulterior restituită organului fiscal cu mențiunea ”nereclamat”.

Mai mult ca atât, *****a publicat la data de 25.03.2024 pe pagina web a SFS, notificarea prin care s-a adus la cunoștință S.R.L ”OL Electronica” despre admiterea restanței față de bugetul public național şi s-a propus debitorului să achite restanța integral.

Solicită *****admiterea cererii introductive spre examinare; aplicarea față de debitor a măsurilor de asigurare prevăzute de art. 24 a Legii insolvabilității; intentarea procesului de insolvabilitate cu inițierea procedurii falimentului simplificat față de S.R.L ”OL Electronica”; recunoașterea Serviciului Fiscal de Stat în calitate de creditor chirografar față de S.R.L ”OL Electronica”; încasarea creanțelor fiscale, care la situația din 23.04.2024, constituie suma totală de 10 499,28 lei; numirea în calitate de administrator provizoriu/lichidator - administratorul autorizat Lupea Victor, în baza autorizației nr. 134 din 14.01.2015.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16.05.2024, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de creditorul *****privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul S.R.L ”OL Electronica”, fiind desemnat Lupea Victor în calitate de administrator provizoriu, cu instituirea perioadei de observație.

La data de 17.07.2024, administratorul provizoriu Lupea Victor a prezentat raportul privind executarea măsurilor de asigurare și tabelul preliminar. Conform raportului înaintat instanței, administratorul autorizat Lupea Victor concluzionează că debitorul S.R.L ”OL Electronica” dispune de datorii față de Serviciu Fiscal de Stat în sumă de 10 501,54 lei. Susține că, datoriile S.R.L ”OL Electronica” au fost formate pe perioada anilor 2007-2008.

Mai indică că pe parcursul a 6 ani de după determinarea obligației fiscale, *****nu a întreprins careva acțiuni în vederea executării silite a creanțelor sale, fapt ce atestă că, termenul de prescripție pentru urmărirea acestor creanțe a expirat.

Invocă în raport excepția de tardivitate în privința cererii Serviciului Fiscal de Stat și propune instanței de insolvabilitate respingerea cererii introductive.

Tot la data de 17.07.2024, administratorul provizoriu Lupea Victor a înaintat cerere privind stabilirea și încasarea remunerației pentru perioada provizorie.

În motivarea cererii susține că, prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central, nr. 2i-249/2024 din 16.05.2024, a fost admisă spre examinare cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul S.R.L ”OL Electronica”, IDNO 1003609008201, cu sediul în mun. Chişinău, str. Vasile Lupu, 89, ap. 14.

Indică că, administratorul provizoriu a executat măsurile de asigurare dispuse prin încheierea instanței de insolvabilitate şi a asigurat acumularea informațiilor despre componența masei debitoare, drepturilor şi obligațiilor S.R.L ”OL Electronica”.

Prin raportul cu privire la executarea măsurilor de asigurare, administratorul provizoriu a invocat excepția de tardivitate în privința cererii introductive a *****şi a optat pentru respingerea acesteia.

Potrivit art. 32 alin. (3) şi (4) a Legii insolvabilității nr. 149/2012, administratorul autorizat Victor Lupea solicită instanței să încaseze din contul creditorului *****al RM, cheltuielile de remunerare a administratorului provizoriu în sumă de 15 000 lei.

În suportul cerințelor invocate menționeze că, potrivit art. 25 alin. (6) din Legea insolvabilității, cuantumul de remunerare a administratorului provizoriu îl stabilește instanța de insolvabilitate, în mărime fixă, pentru fiecare lună de activitate efectiv lucrată, care nu poate fi mai mică decât coeficientul de multiplicare recomandat pentru stabilirea salariului de funcție ale conducătorilor încadrați în unitățile ce nu aplică sistemul de salarizare bazat pe rețeaua tarifară unică de salarizare, înmulțit cu cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real la unitățile cu autonomie financiară.

Indică că, conform anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr.743 din 11.06.2002 cu privire la salarizarea angajaților în unitățile cu autonomie financiară, pentru conducătorii entității, intervalul pentru stabilirea salariilor tarifare/de funcție calculat aplicând coeficientul de complexitate pe tipuri de lucrări şi ramuri ale economiei naționale cu valoarea 1,00 constituie 16000,00 - 32000,00 (lei)/lună.

Pornind de la salariul minim de 16 000,00 lei pe lună, remunerația pentru o zi ar constitui 16 000,00 lei/30 zile = 533,33 lei/zi.

Astfel, potrivit materialelor cauzei, a exercitat atribuțiile de administrator provizoriu în perioada 16 mai 2024 - 17 iunie 2024, adică 60 zile. Respectiv, remunerația administratorului provizoriu pentru perioada de activitate ar urma să constituie 533,33 lei/zi x 60 zile = 31 999,80 lei însă, pornind de la volumul efectiv de servicii prestate, administratorul autorizat Lupea Victor consideră suficientă şi echitabilă stabilirea remunerației pentru întreaga perioadă în sumă de 15 000 lei.

Solicită adoptarea unei încheieri privind stabilirea remunerației administratorului provizoriu Lupea Victor pentru perioada 16 mai 2024 - 17 iunie 2024, în sumă de 15 000 lei, cu încasarea acesteia din patrimoniul creditorului *****al RM, IDNO 1006601001182, cu sediul în mun. Chişinău, str. Constantin Tănase, 9, MD-2005.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Central din 17 iulie 2024, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea introductivă a creditorului *****privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul S.R.L ”OL Electronica”, numărul de identificare de stat și codul fiscal 1003609008201.

S-a refuzat intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul S.R.L ”OL Electronica”, cu numărul de identificare de stat și codul fiscal 1003609008201. S-au anulat măsurile de asigurare aplicate prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16 mai 2024.

S-a admis cererea administratorului autorizat Lupea Victor.

S-a stabilit remunerația administratorului provizoriu al S.R.L ”OL Electronica”, Lupea Victor pentru întreaga perioadă de observație în mărime de 15 000 lei. S-a încasat de la *****în beneficiul administratorului autorizat Lupea Victor remunerația pentru exercitarea funcției de administrator provizoriu al S.R.L ”OL Electronica” în sumă de 15 000 (cincisprezece mii) lei.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la data de 18 iulie 2024 *****a contestat cu apel hotărârea primei instanțe, solicitând admiterea cererii de apel și casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Central din 17 iulie 2024 și admiterea cererii privind intentarea procesului de insolvabilitate.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Conform art. 8 din aceeași lege, hotărârile şi încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs/apel în termen de 15 zile calendaristice din data comunicării/pronunțării şi numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Cum rezultă din materialele pricinii, hotărârea primei instanțe a fost pronunțată la 17 iulie 2024, iar cererea de apel a fost depusă la 18 iulie 2024. Astfel, Colegiul constată că apelul a fost declarat în termenul legal.

La data de 03 septembrie 2024, ***** a depus cerere de apel motivat prin care invocă că, nu este de acord cu hotărârea instanței de fond, o consideră ilegală și susceptibilă de casare.

Astfel, menționează că instanță de insolvabilitate a examinat superficial materialele cauzei, nu a ținut cont de probele prezentate de Serviciul Fiscal de Stat, fiind o apreciere formală, subiectivă, lipsită de aplicarea principiilor legalității, egalității şi scopului unui proces echitabil, a încălcat dreptul fundamental de acces la justiție a apelantului prin respingerea acțiunii depuse.

În partea ce ține de remunerația administratorului provizoriu din contul creditorului, creditorul *****nu este de acord cu cele invocate în hotărârea din 17.07.2024, o consideră neîntemeiată şi pasibilă a fi casată, din următoarele considerente.

Conform art.3 alin.(1) Legii cu privire la administratorii autorizați: administratorul desfășoară o activitate de liber profesionist de interes public, care nu este activitate de întreprinzător.

Temeiurile invocate de către administratorul autorizat Bunescu Oleg în cererea privind stabilirea şi încasarea remunerației lichidatorului şi a cheltuielilor aferente procedurii de insolvabilitate, sunt contrare normelor de drept material şi procedural, lipsite de suport probatoriu, motiv pentru care sunt considerate ilegale şi neîntemeiate.

Ținând cont de faptul că, S.R.L. OL ELECTRONICA nu dispune de masa debitoare sau careva lichidități care ar putea fi valorificate, remunerația administratorului urma a fi încasată din contul membrilor organelor de conducere a debitorului.

Din materialele cauzei se constată că la momentul depunerii cererii introductive exista o datorie certă, lichidă şi exigibilă, fiind confirmată prin actele cauzei şi cererea introductivă, temei pentru care solicit apelantul casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 17.07.2024, cu emiterea unei decizii sub formă de hotărâre privind intentarea procesului insolvabilitate în privința debitorului S S.R.L. OL ELECTRONICA, IDNO 1003609008201 cu respingerea cererii administratorului autorizat Bunescu Oleg în cererea privind stabilirea şi încasarea remunerației lichidatorului şi a cheltuielilor aferente procedurii de insolvabilitate.

În conformitate cu art.385 lit.a) CPC, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Potrivit dispozițiilor art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Articolul 130 alin.(1) CPC statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi

nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art.240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu prevederile art.373 alin.(1), (2), (5) CPC instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor şi obiecțiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanță.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din conținutul celor relatate Colegiul reține că sarcina instanței de apel derivă reieşind din dispozițiile art.373 alin.(1), (2), (5) CPC, în condițiile în care instanța de fond a soluționat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acțiunii în raport cu concluziile reținute de către aceasta.

Colegiul Civil reține că instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-i-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

În conformitate cu prevederile art.5 CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Conform art.10 alin.(1) Cod civil persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Potrivit alin.(2) neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Conform art.11 alin.(1) Cod civil buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere şi luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

Potrivit alin.(2) al aceluiași articol în special, este contrar bunei-credințe ca o parte să acționeze în contradicție cu declarațiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declarații sau acel comportament.

Dispozițiile art.12 Cod civil caracterul rezonabil, prevăzut într-o dispoziție legală sau într-un act juridic, se apreciază în mod obiectiv, luând în considerare natura şi scopul elementului supus aprecierii, circumstanțele cazului, precum şi uzanțele şi practicile pertinente.

În temeiul art.13 alin.(1) Cod civil niciun drept subiectiv nu poate fi exercitat predominant în scopul de a cauza altei persoane un prejudiciu sau a-i dăuna în alt mod (abuzul de drept).

Prevederile alin.(2) indică că în cazul abuzului de drept, instanța de judecată, ținând cont de natura şi consecințele acestuia, refuză titularului în apărarea dreptului subiectiv exercitat abuziv sau, după caz, îl obligă la încetarea exercitării abuzive.

Alin.(3) indică statuează că dacă abuzul de drept a dus la încălcarea dreptului subiectiv al unei alte persoane, aceasta poate cere repararea prejudiciului cauzat.

Dispozițiile art.14 alin.(1) Cod civil indică că nici o persoană nu poate invoca, la întemeierea pretenției sale, fapta ilicită sau de rea-credință pe care tot ea a săvârșit-o sau la care a participat.

Alin.(2) stabilește că nici o persoană nu poate obține un avantaj din comportamentul său ilicit sau de rea-credință.

Conform art.15 alin.(1) Cod civil apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

În temeiul art.16 alin.(1) Cod civil, apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin:

a) recunoașterea dreptului;

b) restabilirea situației anterioare încălcării dreptului şi suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui;

c) constatarea sau, după caz, declararea nulității actului juridic;

d) declararea nulității actului emis de o autoritate publică;

e) impunerea la executarea obligației în natură;

f) autoapărare;

g) repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial;

h) încasarea dobânzii de întârziere sau, după caz, a penalității;

i) rezoluțiunea sau modificarea contractului;

j) neaplicarea de către instanța de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică;

k) alte căi prevăzute de lege.

În temeiul alin.(2) al aceluiași articol metodele de apărare prevăzute la alin.(1) pot fi invocate dacă sânt întrunite condițiile stabilite de lege şi, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.

Colegiul judiciar verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanțe în raport cu prevederile art. 238-241 CPC RM constată că, dispozițiile procedurale sus-invocate au fost respectate în tot, astfel instanța de fond a dat o apreciere corectă raportului juridic stabilit între părți, a constatat şi elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, concluziile instanței de fond expuse în hotărâre fiind în corespundere cu probele administrate, iar normele de drept material au fost aplicate corect.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Potrivit prevederilor art, 2 al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, incapacitate de plată este situația financiară a debitorului caracterizată prin incapacitatea lui de a își executa obligațiile pecuniare scadente, inclusiv obligațiile fiscale. Incapacitatea de plată este prezumată în cazul în care debitorul este în întârziere de plată mai mult de 60 de zile. Iar supra îndatorare este situația financiară a debitorului, a cărui răspundere este limitată prin lege la valoarea patrimoniului său, în care valoarea bunurilor nu mai acoperă obligațiile existente ale acestuia. Iar supraîndatorare este situația financiară a debitorului, a cărui răspundere este limitată prin lege la valoarea patrimoniului său, în care valoarea bunurilor nu mai acoperă obligațiile existente ale acestuia.

În conformitate cu art. 9 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012. procesul de insolvabilitate se intentează doar în temeiul unei cereri de intentare a procesului de insolvabilitate (denumită în continuare cerere introductivă).

În conformitate cu prevederile art. 10 din Legea nominalizată prevede că, intentarea unui proces de insolvabilitate presupune existența unui temei. Temeiul general de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în incapacitatea de plată a debitorului. Temeiul special de intentare a unui proces de insolvabilitate constă în supra îndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanțele creditorilor în limitele patrimoniului său. În acest caz, la baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activității lui dacă acest fapt este posibil.

Conform art. 11 alin. (1) din Legea insolvabilității, componența și mărimea obligațiilor debitorului sunt cele existente la momentul depunerii cererii introductive, dacă legea nu prevede altfel. Totodată conform art. 11 alin. (3) lit. a) din Legea insolvabilității la constatarea insolvabilității nu se iau în calcul valoarea creanțelor constituite din penalități și/sau alte sancțiuni financiare aferente neexecutării obligațiilor.

Potrivit art. 12 al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, dreptul de a depune cerere introductivă îl au: debitorul, creditorii, alte persoane indicate în prezenta lege.

Potrivit art. 18 alin. (1) al Legii insolvabilității, creditorul poate depune cerere introductivă dacă are un interes legitim în intentarea procesului de insolvabilitate și își poate argumenta creanțele și temeiurile de intentare a procesului de insolvabilitate.

Astfel, conform art. 20 alin. (2) din Legea insolvabilității, la cererea introductivă a creditorului se anexează: a) documentele ce adeveresc obligațiile debitorului față de creditor, mărimea datoriilor la aceste obligații, temeiul intentării procesului de insolvabilitate, alte documente care justifică cererea creditorului; b) dovada notificării prealabile a debitorului de către creditor; c) copia de pe hotărârea irevocabilă a instanței de judecată sau copia de pe hotărârea arbitrală irevocabilă, ori copia de pe hotărârea judecătorească irevocabilă privind recunoașterea hotărârii judecătorești sau a hotărârii arbitrale străine, ori decizia (hotărârea organului abilitat prin legea executorie la acel moment).

Potrivit art. 30 alin. (4) lit. d) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012. după judecarea cererii introductive, instanța de insolvabilitate adoptă una din următoarele hotărâri: se respinge cererea introductivă şi se refuză intentarea unui proces de insolvabilitate faţă de debitor.

În temeiul art. 34 alin. (1) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012. instanța de insolvabilitate hotărăște în baza aprecierii temeiului de insolvabilitate şi a faptelor constatate în cadrul examinării cererii introductive, asupra intentării procedurii de insolvabilitate sau asupra respingerii cererii introductive.

După cum rezultă din suportul probatoriu prezent la materialele cauzei, cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul S.R.L ”OL Electronica” a fost depusă de creditorul *****invocând deținerea unei creanțe față de ultima în sumă totală de 10 499,28 lei, constituită din: plăți de bază - 150,90 lei; majorări de întârziere – 10 348,38 lei.

În speță, potrivit înscrisurilor administrate la materialele dosarului, S.R.L ”OL Electronica” a fost înregistrată în Registrul de stat al persoanelor juridice la data de ***** cu codul fiscal și numărul de identificare de stat 1003609008201, cu sediul: MD-2008, str. Vasile Lupu, 89, ap. 14, mun. Chișinău, Republica Moldova, asociat 100% și administrator Bodnariuc Serghei (f.d. 9). La 14.05.2024, creditorul *****a înaintat cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul S.R.L ”OL Electronica”.

Așa dar, pentru admiterea cererii introductive, creanța invocată în cererea introductivă trebuie să fie certă, lichidă și exigibilă.

Respectiv, la examinarea temeiniciei cererii introductive, instanța de insolvabilitate urmează să verifice dacă pretinsa creanță întrunește trei condiții cumulative esențiale: să fie certă, adică fermă şi să nu trezească dubii, lichidă, adică într-un cuantum determinat şi exigibilă, adică ajunsă la scadență.

*****își întemeiază creanțele pe dările de seamă prezentate de însăși contribuabilul S.R.L ”OL Electronica” pe anul 2007.

Acest fapt rezultă din cererea introductivă, în care creditorul indică expres că restanța fată de Bugetul Public National s-a format în baza dărilor de seamă prezentate de către contribuabil: forma TAT-Q7 pentru T/3/2007, Forma IRV06 pentru L/11/2007, precum şi în 5 temeiul Deciziei de încălcare a legislației fiscale nr.342/592 din 04.12.2007, fiind indicat și termenul de executare a creanțelor fiscale, devenit scadent la: - în baza dării de seamă forma TAT-07 pentru T/3/2007 scadentă la 31.12.2007; - în baza dării de seamă forma IRV06 pentru L/l 1/2007 scadentă la 31.12.2007; - decizia asupra cazului de încălcare a legislației nr.342/592 din 04.12.2007 scadentă la 05.01.2008.

La fel, apariția creanțelor fiscale în perioada 2007-2008, este probată și prin înscrisurile administrate la dosar și anume: darea de seamă a taxei pentru amenajarea teritoriului Forma TAT-07 nr. 0532473019 pentru perioada fiscală T/3/2007, prezentată la 31.10.2007 (f.d. 25), darea de seamă privind suma venitului achitat și impozitul pe venit reținut din acesta pentru perioada L/11/2007, Forma IRV06 (f.d.26-27), precum şi în temeiul Deciziei asupra cazului de încălcare a legislației comisă de S.R.L ”OL Electronica” nr.342/592 din 04.12.2007 (f.d. 28- 30).

Conform prevederilor art. 264 alin.(1) din Codul fiscal (în vigoare la 2007) cu excepția cazurilor prevăzute la alin.(2), obligațiile fiscale pot fi determinate în următoarele termene:

a) impozitele, taxele, majorările de întârziere - în cel mult 4 ani de la ultima dată stabilită pentru prezentarea dării de seamă fiscale respective sau pentru plata impozitului, taxei, majorării de întârziere (penalității), în cazul în care nu este prevăzută prezentarea unei dări de seamă fiscale;

b) sancțiunile fiscale aferente unor impozite şi taxe concrete - în cel mult 4 ani de la ultima dată stabilită pentru prezentarea dării de seamă fiscale privind impozitul şi taxa menționată sau pentru plata impozitului şi taxei în cazul în care nu este prevăzută prezentarea unei dări de seamă fiscale;

c) sancțiunile fiscale neaferente unor impozite şi taxe concrete - în cel mult 4 ani din data săvârșirii încălcării fiscale.

(2) Termenul de prescripție nu se extinde asupra impozitului, taxei, majorării de întârziere (penalității) sau sancțiunilor fiscale aferente unui impozit, unei taxe concrete dacă darea de seamă fiscală care stabilește obligația fiscală conține informații ce induc în eroare sau reflectă fapte ce constituie infracțiuni fiscale ori nu a fost prezentată.

Potrivit art.265 Codul fiscal, dacă determinarea obligației fiscale a avut loc în termen sau în perioada stabilită la art. 264, ea poate fi stinsă prin executare silită de către *****în conformitate cu prezentul titlu sau de către instanța judecătorească, însă numai în cazul în care acțiunile Serviciului Fiscal de Stat sau sesizarea instanței judecătorești au avut loc pe parcursul a 6 ani de după determinarea obligației fiscale.

(2) Termenul de prescripție se suspendă în cazul în care:

a) contribuabilul persoană fizică se află sub arest sau este condamnat la privațiune de libertate - pe perioada aflării sub arest sau a privațiunii de libertate;

b) contribuabilul persoană fizică lipsește din Republica Moldova mai mult de 6 luni - pe perioada absenței lui;

c) persoana cu funcție de răspundere a contribuabilului persoană juridică lipsește din Republica Moldova mai mult de 6 luni - pe perioada absenței lui;

d) a fost acordată o amânare sau eșalonare a stingerii obligației fiscale - pe perioada amânării sau eșalonării stingerii;

e) instanța judecătorească a hotărât perceperea impozitului, taxei, majorării de întârziere (penalității) şi/sau amenzii - pe o perioadă de până la stingerea obligației fiscale sau până la caducitatea hotărârii judecătorești;

f) contribuabilul se află în procedură de insolvabilitate. Aceste prevederi nu se aplică obligațiilor fiscale curente;

g) obligațiile fiscale sunt luate la evidență specială conform art. 206 alin. (1).

(3) Termenul de prescripție îşi reia cursul din ziua încetării circumstanței care a servit drept temei pentru suspendarea lui.

(4) Termenul de prescripție se întrerupe în conformitate cu prevederile Codului civil. 6 (5) După întreruperea termenului de prescripție începe să curgă un nou termen. Timpul scurs până la întreruperea termenului de prescripție nu se include în noul termen de prescripție.

Articolul 173 a Codului Fiscal prevede că dacă nu a fost exercitat în termenele prevăzute de prezentul cod, dreptul statului de a determina obligația fiscală sau de a o executa silit se stinge prin prescripție în modul stabilit de Guvern. Concomitent, se stinge şi obligația fiscală a contribuabilului. Stingerea obligației fiscale în urma survenirii termenelor de prescripție se face în baza unei decizii scrise a conducerii organelor cu atribuții de administrare fiscală care administrează obligația fiscală respectivă, iar în cazul serviciului de colectare a impozitelor şi taxelor locale - în baza deciziei adoptate de către consiliul local.

Potrivit prevederilor art.174^1 alin.(1) Cod Fiscal, în lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii de evaziune fiscală sau de pseudo-activitate de întreprinzător, organul fiscal

stinge simplificat obligația fiscală prin scădere contribuabililor persoane juridice şi persoane fizice care practică activitate de întreprinzător, în condițiile prezentului articol.

(2) Organul fiscal stinge simplificat prin scădere obligația fiscală, conform art.174 alin.(4), în cazul în care stabilește în cumul că:

a) persoana juridică are datorii la bugetul de stat, la bugetul unității administrativ-teritoriale şi/sau la fondurile asigurării obligatorii de asistență medicală;

b) persoana juridică nu este fondator al unei persoane juridice;

c) persoana juridică, în decursul ultimelor 24 de luni consecutive, nu a depus dările de seamă fiscale prevăzute de legislație şi nu a efectuat operații pe nici un cont bancar;

d) față de persoana juridică au fost aplicate toate măsurile de executare silită a obligației fiscale prevăzute de lege;

e) persoana juridică nu dispune de bunuri care pot fi urmărite în scopul executării obligației fiscale.

(3) Lista contribuabililor ale căror obligații fiscale au fost stinse simplificat prin scădere se prezintă entității abilitate cu dreptul de înregistrare de stat de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat pentru a iniția din oficiu procedura de radiere din Registrul de stat.

Conform art.173 din Codul fiscal, nr.1163-XIII din 24.04.1997, în temeiul informației din Sistemul informațional al Serviciului Fiscal de Stat şi documentelor confirmative, stingerea prin prescripție a obligației fiscale în urma survenirii termenului de prescripție se efectuează în temeiul unei decizii scrise a Serviciului Fiscal de Stat (anexa nr.3 la prezentul Regulament), aprobate de către persoanele împuternicite ale Serviciului Fiscal de Stat în conformitate cu legislația în vigoare, iar în cazul Serviciului de colectare a impozitelor şi taxelor locale - în baza deciziei adoptate de către consiliul local (anexa nr.4 la prezentul Regulament).

Decizia privind stingerea obligației fiscale al cărei termen de prescripție a expirat se emite/adoptă: 1) de către *****- în două exemplare: un exemplar al deciziei se plasează în dosarul contribuabilului, deschis conform art.161 alin.(3) şi (4) din Codul fiscal nr.1163-XIII din 24 aprilie 1997, cu anexarea documentelor confirmative privind expirarea termenului de prescripție, iar al doilea se transmite contra semnătură sau se expediază prin scrisoare recomandată contribuabilului; 2) de către consiliile locale – în trei exemplare, dintre care primul se prezintă Serviciului Fiscal de Stat pentru efectuarea înscrierilor ulterioare în Sistemul informațional al Serviciului Fiscal de Stat, iar al doilea se păstrează la emitent; al treilea se remite contribuabilului conform procedurii descrise la subpct.1).

Din materialul probator reiese că S.R.L ”OL Electronica” a prezentat dările de seamă fiscale conform prevederilor Codului fiscal, ***iar obligațiile fiscale au apărut în perioada anului 2007.***

Prin urmare, în temeiul art. 265, 173, 1741 Cod fiscal, *****urma să stingă obligațiile fiscale ale S.R.L ”OL Electronica” după expirarea a 6 ani de la formarea acestora, pe motivul expirării termenului de prescripție, adică încă la 05.01.2014, dar şi pe motivele prevăzute în art. 1741 Cod fiscal, în care S.R.L ”OL Electronica” se încadrează perfect.

Raportând la caz normele de drept enunțate, Colegiul atestă că creanțele pretinse de *****în sumă totală de 10 499,28 lei, inclusiv 150,90 lei - plăți de bază şi 10 349,38 lei – penalități, sunt cu termenul de prescripție expirat, conform prevederilor art. 265 Cod fiscal, care urmau a fi stinse în anul 2014, conform prevederilor art. 173 şi art. 1741 Cod fiscal.

Drept urmare, suma plăților de bază în mărime de 150,90 lei este prescrisă cert, or această obligație fiscală a fost cunoscută de creditorul *****din anul 2007, din dările de seamă prezentate de debitorul (contribuabil) S.R.L ”OL Electronica”.

Cu referire la penalitățile calculate în mărime de 10 348,38 lei, instanța de fond just a conchis că nu le poate reține drept obligații determinante pentru stabilirea temeiurilor de intentare a procesului de insolvabilitate. Or, art. 11 alin. (3) lit. a) al Legii insolvabilității expres stipulează că, la constatarea insolvabilității debitorului nu se ia în calcul valoarea creanțelor constituite din penalități și/sau din alte sancțiuni financiare aferente neexecutării obligațiilor.

În asemenea circumstanțe este cert și fără echivoc că pretențiile creditorului *****sunt incerte, valabilitatea şi existenta lor este condiționată de expirarea termenului de prescripție pentru urmărirea obligațiilor cu caracter fiscal, iar normele de drept ce reglementează raporturile juridică-fiscale enunțate mai sus, comparativ cu cele civile, impun o conduită imperativă a organului de administrare fiscală și anume să stingă obligația fiscală în cazul scurgerii termenului de prescripție.

Potrivit art. 1 alin. (4) al Legii insolvabilității nr.149 din 29 iunie 2012, scopul prezentei legi este instituirea cadrului juridic privind stabilirea unei proceduri colective pentru satisfacerea creanțelor creditorilor din contul patrimoniului debitorului prin aplicarea față de acesta a procedurii de restructurare sau a procedurii falimentului și prin distribuirea produsului finit. Iar conform art. 1 alin. (4) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

Astfel, se reține că, *****a depus cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate faţă de S.R.L ”OL Electronica” în vederea satisfacerii creanțelor sale în baza procedurii colective prevăzute de Legea insolvabilității și nu în mod individual, iar în esență constituie acțiune de satisfacere a creanțelor sale, care potrivit normelor cuprinse în art. 264 și 265 din Codul fiscal, urma a fi depusă în termen de 6 ani din momentul stabilirii obligației fiscale.

Or, obligația fiscală a fost determinată de SFS încă în anul 2007, cererea introductivă a fost depusă doar la 14.05.2024.

Totodată se reține că Serviciului Fiscal de Stat nu a invocat nici un argument care ar constitui temei de apreciere a faptului depunerii diligenței în vederea depunerii cererii introductive în termenul de prescripție de 6 ani acordat de legiuitor și care este de două ori mai mare ca termenul general de prescripție prevăzut de Codul civil.

Astfel, Colegiul civil atestă că instanța de insolvabilitate întemeiat a constatat că, cererea introductivă a Serviciului Fiscal de Stat privind intentarea procesului de insolvabilitate fată de S.R.L ”OL Electronica” în vederea satisfacerii creanțelor sale în baza procedurii colective prevăzute de Legea insolvabilității a fost depusă cu omiterea termenului 6 ani din momentul stabilirii obligației fiscale.

Pe cale de consecință, instanța de insolvabilitate întemeiat a respins ca fiind neîntemeiată cererea introductivă a creditorului *****privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul S.R.L ”OL Electronica”, numărul de identificare de stat și codul fiscal 100360900820 și a refuzat intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul S.R.L ”OL Electronica”, cu numărul de identificare de stat și codul fiscal 1003609008201.

Subsecvent, Colegiul Civil apreciază ca fiind corectă și întemeiată soluția instanței de insolvabilitate cu privire la stabilirea remunerației administratorului provizoriu al S.R.L ”OL Electronica”, Lupea Victor pentru întreaga perioadă de observație în mărime de 15 000 lei or, conform art.5 alin.(5) lit.c) din Legea insolvabilității, 5) Principalele competențe ale instanței de insolvabilitate în cadrul prezentei legi sânt: c) desemnarea administratorului provizoriu şi fixarea remunerației lui, desemnarea administratorului insolvabilității sau, după caz, a lichidatorului care va administra procedura până la confirmarea ori, după caz, până la înlocuirea sa de către adunarea creditorilor, precum şi stabilirea atribuțiilor lui pentru această perioadă.

Potrivit dispozițiilor art.52 alin.(1) lit.b) din Legea insolvabilității, cheltuielile procesului de insolvabilitate includ remunerația şi cheltuielile administratorului provizoriu, ale administratorului insolvabilității/lichidatorului, dacă au fost prevăzute.

Conform prevederilor art. 25 alin. (6) al Legii insolvabilității, cuantumul de remunerare a administratorului provizoriu îl stabilește instanța de insolvabilitate în mărime fixă, pentru fiecare lună de activitate efectiv lucrată şi confirmată documentar, care nu poate fi mai mică de coeficientul minim de multiplicare recomandat pentru stabilirea salariilor de funcție ale conducătorilor încadrați în unitățile ce nu aplică sistemul de salarizare bazat pe rețeaua tarifară unică de salarizare, înmulțit la cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real la unitățile cu autonomie financiară.

Conform normei generale prevăzute de art. 32 alin. (1) a Legii insolvabilității cheltuielile judiciare aferente perioadei de observare a debitorului privind taxa de stat, privind remunerarea administratorului provizoriu, privind notificarea, privind convocarea ședințelor și comunicarea actelor de procedură efectuate de administratorul provizoriu se suportă din patrimoniul debitorului.

(2) În cazul în care în patrimoniul debitorului nu există bunuri ori acestea sînt insuficiente pentru a se acoperi cheltuielile procesului de insolvabilitate, remunerarea administratorului provizoriu şi acoperirea cheltuielilor efectuate de acesta în perioada de observare a debitorului le suportă membrii organelor de conducere şi asociații, acționarii sau membrii debitorului, în mod solidar.

(3) În cazul în care instanța de insolvabilitate respinge cererea introductivă în legătură cu lipsa temeiurilor de insolvabilitate a debitorului, cheltuielile prevăzute la alin.(1) se trec în mod solidar pe seama creditorilor care au adresat cererea introductivă şi a creditorilor care au susținut-o prin referință depusă în cadrul procesului.

(4) Modalitatea de repartizare a cheltuielilor judiciare şi a cheltuielilor de remunerare a administratorului provizoriu o stabilește instanța de insolvabilitate într-o hotărâre sau încheiere emisă în urma examinării cauzei.

Conform Hotărârii Guvernului RM nr.743 din 11.06.2002 cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară, a fost aprobat intervalul pentru stabilirea salariilor tarifare/de funcție calculat aplicând coeficientul de complexitate pe tipuri de lucrări şi ramuri ale economiei naționale cu valoarea 1,00, conform anexei nr. 4.

Iar conform Anexei nr.4 a Hotărârii Guvernului RM nr.743 din 11.06.2002, începând cu 01.01.2024, pentru conducător/conducătoare, conducător adjunct/conducătoare adjunctă de unitate care efectuează conducerea generală a instituției/ entității, intervalul pentru stabilirea salariilor tarifare/de funcție calculat aplicând coeficientul de complexitate pe tipuri de lucrări şi ramuri ale economiei naționale cu valoarea 1,00 este de 17 600 – 33 300 lei.

Prin urmare potrivit, art. 25 alin. (6) a Legii insolvabilității, remunerarea administratorului provizoriu pentru o lună completă de activitate, începând cu 01.01.2024 - nu poate fi sub limita de 17 600 lei.

În același timp, instanța de apel accentuează că, cuantumul lunar de remunerație, la stabilirea sumei remunerației de încasare, va ține cont de timpul efectiv lucrat de administratorul provizoriu și a lichidatorului pentru efectuarea unei munci reale și concrete. În acest sens, întru confirmarea acestor circumstanțe, la cererea de încasare a remunerației urmau a fi anexate documente confirmative pentru cuantumul solicitat.

Art.118 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar administratorului autorizat Lupea Victor urma să probeze prin mijloace de probe admisibile şi pertinente lucrul efectiv realizat în funcția de administrator provizoriu al S.R.L ”OL Electronica” și în cuantumul sumei solicitate de acesta.

Potrivit raportului de activitate în perioada de observare a debitorului, toate notificările şi interpelările au fost expediate în lunile mai-iunie 2024, răspunsurile fiind recepționate în luna iunie 2024 (f.d. 43-66), iar raportul a fost întocmit și prezentat la 17.07.204 instanței (f.d. 42-73).

Prin urmare, se atestă faptul că administratorul provizoriu a întreprins acțiuni în vederea executării atribuțiilor sale stabilite prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16.05.2024 preponderent în luna mai-iunie, iar ulterior recepționării răspunsurilor la notificări și interpelări, a întocmit raportul și tabelul preliminar.

Astfel, ținând cont de prevederile Hotărârii Guvernului RM nr.743 din 11.06.2002 invocate de solicitant, suma cu titlu de remunerație a administratorului provizoriu, trebuie să fie echivalentă cu numărul de ore efectiv lucrate pe perioada solicitată (16.05.2024-17.07.2024).

Respectiv instanța de insolvabilitate just a considerat că activitatea eficientă a administratorului provizoriu, în vederea executării măsurilor prevăzute de încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 16.05.24, constituie 1 lună, temei pentru care a admis cererea administratorului autorizat Lupea Victor cu privire la stabilirea şi încasarea remunerație pentru exercitarea atribuțiilor de administrator provizoriu al S.R.L ”OL Electronica”, stabilind remunerația pentru exercitarea funcției de administrator provizoriu pentru întreaga perioadă de observație în mărimea solicitată de 15 000 lei, care este inferioară mărimii minime prevăzute de Anexa nr.4 a Hotărârii Guvernului RM nr.743 din 11.06.2002.

Din motivele sus menționate Colegiul constată că concluzia primei instanțe de respingere ca fiind neîntemeiată a cererii introductivă a creditorului *****privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul S.R.L ”OL Electronica”, este corectă.

Apelantul invocă că, instanța de fond şi-a argumentat hotărârea neluând în considerație probele şi argumentele prezentate de creditor.

Însă, care de fapt probe relevante şi incontestabile prezentate de creditorul/apelantul nu au fost reținute de instanța de fond apelantul nu a indicat, nefiind argumentată nici pertinența acestora cauzei ce ar genera pe cale de consecință casarea hotărârii şi emiterea de către instanța de apel a unei alte soluții în favoarea ultimului.

Or, apelantul nu a făcut altceva decât să-şi exprime dezacordul cu hotărârea instanței de fond, ceea ce nu poate fi apreciat drept temei de casare a hotărârii, cu atât mai mult că o hotărâre legală în fond nu poate fi casată doar din motive formale.

Prin prisma acestor constatări, Colegiul civil concluzionează că, la caz dubiul judiciar a fost înlăturat, netemeinicia cerințelor părții apelante a fost demonstrată, iar argumentele invocate de către apelant poartă caracter pur formal.

În atare ordine de idei, Colegiul conchide că instanța de insolvabilitate a examinat cauza sub toate aspectele, stabilind cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt, caracteristice raportului juridic litigios, legea materială ce guvernează raportul juridic.

În circumstanțele de fapt şi de drept menționate şi având în vedere faptul că hotărârea instanței de insolvabilitate este întemeiată, adoptată cu respectarea normelor de drept material şi procedural, cu verificarea şi aprecierea probelor administrate în conformitate cu art. 130 Codul de procedură civilă, Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău va respinge apelul cu menținerea în vigoare a hotărârii instanței de insolvabilitate.

În conformitate cu art. 385 lit.a), art.art. 389, 390 Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău,

d e c i d e:

Se respinge apelul declarat de *****

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău sediul Central din 17 iulie 2024 prin care s-a respins cererea introductivă a creditorului *****privind intentarea procesului de insolvabilitate față de debitorul S.R.L ”OL Electronica”.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului, judecătorul Marina Anton

Judecătorii: Olga Cojocaru

Natalia Mămăligă